

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Jean-Noël Castanet

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a Compagnie des bateaux mouches keresetét nyilvánítsa elfogadhatónak;
- a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának 2008. december 10-i határozatát (T-365/06. sz. ügy);
- a Bíróság az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságát kötelezze a teljes költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező fellebbezése alátámasztásául két jogalapra hivatkozik.

Első jogalapjával a fellebbező azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját. E vonatkozásban először is felrója az Elsőfokú Bíróságnak, hogy nem vette figyelembe a védjegy kezdetektől fogva fennálló, benne rejlő megkülönböztető képességét. Másodsorban ezen megkülönböztető képesség az idők folyamán a fellebbező általi használat révén fennmaradt, sőt erősödött is. Ugyanis a „BATEAUX MOUCHES” védjegy a fellebbező által – és kizárólag általa – , szajnai sétahajókázások céljából használt hajókon kerül feltüntetésre, és a „bateaux mouches” fordulat internetes keresőbe való beírása közvetlenül a fellebbező saját honlapjára irányít, aki aktív védelmi politikát vezetett be védjegye visszaélészerű használatával szemben.

Második jogalapjával a fellebbező felrója az Elsőfokú Bíróságnak, hogy helytelenül értelmezte az ítélezési gyakorlat által kialakított azon szempontokat, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy a „BATEAUX MOUCHES” védjegy használata révén megszerezte a megkülönböztető képességet. Ugyanis a védjegy megkülönböztető képességének alátámasztására alkalmas tényezőket, mint amilyen a védjegy által elfoglalt piaci részesedés, a védjegy használatának intenzitása, földrajzi kiterjedése és tartama, a vállalkozás által a védjegy reklámozása céljából megvalósított beruházások jelentősége és az érdekelt fogyasztók azon hányada, amely a védjegy miatt úgy azonosítja az árut, mint amely valamely meghatározott vállalkozástól származik, az Elsőfokú Bíróságnak átfogó és nem részleges módon kellett volna vizsgálnia.

⁽¹⁾ HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

A Συμβούλιο της Επικρατείας (Államtanács, Görögország) által 2009. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ΙΔΡΥΜΑ ΤΥΠΟΥ Α.Ε. (Sajtóintézet RT) kontra Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (a sajtó és a tömegkommunikációs eszközök minisztériuma)

(C-81/09. sz. ügy)

(2009/C 102/23)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Συμβούλιο της Επικρατείας (Államtanács, Görögország)

Az alapeljárás felei

Felperes: ΙΔΡΥΜΑ ΤΥΠΟΥ Α.Ε. (Sajtóintézet RT)

Alperes: Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης (a sajtó és a tömegkommunikációs eszközök minisztériuma)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 68/151/EGK irányelvvel – amelynek 1. cikke így rendelkezik: „Az ezen irányelv által előírt összehangoló intézkedéseket a tagállamoknak az alábbi jogi formájú társaságokkal kapcsolatos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseire kell alkalmazni [...] – Görögországban: ανώνυμη εταιρία [részvénytársaság]” – ellentétes-e egy olyan nemzeti rendelkezés, mint a 2328/1995 törvény 4. cikkének (3) bekezdése, abban a részében, amelyben előírja, hogy az ugyanezen cikk előző bekezdéseiben a televíziós műsorszolgáltatók működését szabályozó hatályos rendelkezések és etikai szabályok megsértésének esetére előírt pénzbírságokat nem csak az engedéllyel rendelkező társasággal, hanem az ezzel egyetemesen felelős, a részvénytőkének több, mint 25%-ával rendelkező tagokkal szemben is ki lehet szabni.

A Συμβούλιο της Επικρατείας (Görögország) által 2009. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Dimos Agios Nikolaos Kriti kontra Ypurgos Agrotikis Anaptixis kai Trofinon

(C-82/09. sz. ügy)

(2009/C 102/24)

Az eljárás nyelve: görög

A kérdést előterjesztő bíróság

Συμβούλιο της Επικρατείας

Az alapeljárás felei

Felperes: Dimos Agios Nikalaos Kriti

Alperes: Ypurgos Agrotikis Anaptixis kai Trofinon

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- A) Az erdőnek és a fás területnek a 2152/2003 rendelet 3. cikke a) és b) pontjában szereplő meghatározásai az ezen értelemben vett erdők és fás területek általános jellegű védelmének és kezelésének tárgyát alkotó kérdésekre is alkalmazhatók-e, amely kérdéseket a rendelet nem szabályoz kifejezetten, de amelyeket ugyanakkor előír a nemzeti jogrend?
- B) Az A) kérdésre adott igenlő válasz esetén: a nemzeti jogrendben megengedett-e erdőnek vagy fás területeknek minősíteni olyan területeket is, amelyek a 2125/2003 rendelet 3. cikkének a) és b) pontjában szereplő meghatározás értelmében nem minősülnek erdőnek vagy fás területeknek?
- C) A B) kérdésre adott igenlő válasz esetén: az erdők és a fás területek azon meghatározása, amelyet a nemzeti jogrend adhat a 2152/1979 rendelet 3. cikkének a) és b) pontjában szereplő meghatározások értelmében erdőnek vagy fás területnek nem minősülő területeknek, eltérhet-e a hivatkozott rendeletben szereplő meghatározástól, akár az erdő vagy a fás terület fogalmát alkotó, a rendeletben szereplő adatok vonatkozásában, akár az, e fogalmat alkotó, e rendeletben szereplőkkel esetlegesen közös adatok numerikus meghatározása vonatkozásában, vagy pedig a nemzeti jogrend által adott ezen meghatározás tartalmazhat-e az erdő vagy a fás terület fogalmát alkotó olyan adatokat, amelyek eltérnek a rendeletben szereplő meghatározásba foglalt adatoktól, illetve a rendelettel közös adatok vonatkozásában a nemzeti jogrendnek kizárólag arra van lehetősége, hogy ezen adatokat ne numerikusan határozza meg, illetve numerikus meghatározás esetén nem térhet el a rendelet szerinti numerikus meghatározástól?

Az Elsőfokú Bíróság (hetedik tanács) T-388/02. sz., Kronoply GmbH & Co. KG és Kronotex GmbH & Co. KG kontra az Európai Közösségek Bizottsága (támogatják: a Zellstoff Stendal GmbH, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Land Sachsen-Anhalt) ügyben 2008. december 10-én hozott ítélete ellen az Európai Közösségek Bizottsága által 2009. február 25-én benyújtott fellebbezés

(C-83/09. P. sz. ügy)

(2009/C 102/25)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: K. Gross és V. Kreuzschitz meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Kronoply GmbH & Co. KG, Kronotex GmbH & Co. KG, Zellstoff Stendal GmbH, Németországi Szövetségi Köztársaság és Land Sachsen-Anhalt

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül annyiban, amennyiben az elfogadhatónak nyilvánította a Németország által a Zellstoff Stendal GmbH számára papírpépgyártó üzem létrehozásához nyújtott támogatás vonatkozásában kifogáselés mellőzéséről szóló 2002. június 19-i bizottsági határozat ellen a Kronoply GmbH & Co. KG és a Kronotex GmbH & Co. KG által benyújtott megsemmisítésre irányító keresetet;
- a Bíróság a vitatott aktussal szemben a Kronoply GmbH & Co. KG és a Kronotex GmbH & Co. KG által benyújtott megsemmisítésre irányító keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
- a Bíróság a Kronoply GmbH & Co. KG-t és a Kronotex GmbH & Co. KG-t kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság szerint a támogatással kapcsolatos határozatok elleni perindítási jognak az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében vett érintett felek javára való biztosítása sérti az EK 230. cikk (4) bekezdésében a keresetek elfogadhatósága tekintetében támasztott követelményeket. Azon érintett felek, akik a támogatással kapcsolatos eljárásnak nem felei, nem rendelkeznek a feleket megillető saját, peres úton érvényesíthető jogokkal. A személyében való érintettség meghatározásakor ehelyett a Bíróság Plaumann-formuláját kell alapul venni. A személyében való érintettség ezért csak a támogatásnak a felperesre való gazdasági kihatásaiból adódhat.

A megtámadott ítéletben az Elsőfokú Bíróság továbbá elfogadhatatlannal átértelmezte a kereseti kérelmeket. A Bizottság véleménye szerint az Elsőfokú Bíróság megvizsgálta a felperesnek az ügy érdemére vonatkozó azon érveit, amelyeket a felperes nem a vélt eljárási jogainak védelme tekintetében adott elő, noha a kereset kizárólag a vélt eljárási jogok védelme érdekében volt elfogadható.